

خط اول پولس بله تیموتائوس

پیشگفتار

امی خط ره پولس بله تیموتائوس نوشته کده. تیموتائوس یگ ایماندار جوان از مردم ولايت غلاتیه بود که غلاتیه د ترکیه امروزی موقعیت دشت. آبه تیموتائوس یهودی و آته شی غیر یهودی بود. تیموتائوس همکار و دوست پولس بود که د سفر های شی قد ازو مورفت و د اعلان کدون خوشخبری د باره مسیح او ره کومک موکد. پولس تیموتائوس ره بله رهبری جماعت های ایماندارا تعیین کدد، بطور نمونه بله جماعت ایماندارای شار افسس.

پولس بله تیموتائوس پیغام نوشته مونه تا او ره د خدمت تشویق کنه و د باره عقیده های غلطی که د مینکل ایماندارا پیدا شده او ره باخبر کنه. یکی از عقیده های غلط ای بود که نجات د وسیله کارای مثل نخوردون بعضی خوراک ها و توی نکدو د دست مییه. پولس امچنان د باره اداره و عبادت

جماعتِ ایماندارا و دَ باره تعیین کدونِ رهبرا دَ جماعت ها
تیموتاوس ره راهنمایی مُونه.

فهرستِ عنوان ها:

- سلام ها (فصل ۱ آیه ۱ - ۲)
- اخطار دَ باره تعليمای غلط (۳:۱)
- لطفِ خدا دَ سرِ پولس (۱۲:۱)
- هدایت دَ باره دعا و عبادت (۱:۲)
- اخلاقِ سرپرست و خدمتگارِ جماعتِ ایماندارا (۱:۳)
- پیشگویی دَ باره دور شدونِ مردم از خدا (۱:۴)
- نصیحت بَلدهِ خادِمِ خوبِ مولا مسیح (۴:۶)
- رفتار دَ مُقابلِ افرادِ مختلف دَ جماعتِ ایماندارا (۱:۵)
- رفتار قد بُزرگای جماعت (۱۷:۵)
- نصیحت دَ باره تعليمِ غلط و ثروتِ حقیقی (۲:۶)
- نصیحتِ خاصِ پولس بَلده تیموتاوس (۱۳:۶)

سلام ها

۱ از طرفِ پولس، یکی از رسولای عیسیٰ مسیح، دَ حکمِ خدا نجات دهندهٔ مو و دَ أمرِ عیسیٰ مسیح امیدِ ازمو، بَلده

تیموتاوس باچه حقيقة مه د وسیله ایمان: فیض، رحمت و

سلامتی از جانب آته مو خدا و مولای مو عیسی مسیح نصیب
تُو شنه.

اخطار د باره تعليمات غلط

وختیکه سون ولایت مقدونیه ری شدم، ما دز تُو تاکید کدم
وآلی ام بطوط جدی از تُو خاهش مونم که د شار افسس بمنی
تا د بعضی آدمای که تعليمات غلط میدیه، حکم کنی که اونا
ای کارا ره قوی کنه. ^۴ د بله ازوا حکم کو که د قصه های رقم
رقم و د شجره نامه های دور دراز توجه نکنه، چون ای چیزا د
جای ازی که نقشه و کارای خدا ره پیش ببره، باعث سیزه و
بحث ها موشه. ^۵ لیکن هدف حکم ازمو، مهر و محبت آسته
که از دل پاک، از وجدان صاف و از ایمان خالص سرچشم
میگیره. ^۶ بعضی مردم ازی چیزا روی گرد و شده خود ره د
تورای پوچ راه گم کده. ^۷ اونا میخایه که معلمای شریعت
بشنه، د حالیکه هیچ نموفامه که چی موگیه و د باره چیزخیل
ای رقم با اطمینان گپ میزنه. ^۸ مگم مو میدنی که شریعت
خوب آسته، بشرطی که د طریقه صحیح از شی استفاده شنه.
مو ای ره ام میدنی که شریعت بلده آدم صادق تعیین نشده،^۹

بَلْكِه بَرَای کسای تعيين شده که شريعت ره ميده مونه و

سرکش آسته، بَلْدِه خُدا ناشناسا و گناهکارا، بَلْدِه آدمای ناپاک و دُنيا يي، بَلْدِه کسای که آته و آبه خُوره قتل مونه و بَلْدِه دیگه آدمکشا،^{۱۰} بَلْدِه زناکارا و همجنس بازا، بَلْدِه آدم دُزا و دروغگويا و بَلْدِه کسای که قسم دروغ مُخوره و يا هر رقم کاراي دیگه مونه که د خلاف تعلييم درست بشه.^{۱۱} امي تعليم درست که د مطابق إنجليل پرجلال آسته از طرف خدائ مبارک د عهده ازمه ايشته شده.

لطفِ خُدا د سِرِ پولس

۱۲ ما از مسيح عيسى مولاي مو شكرگزار آستم که مره قدرت دد و وفادار حساب کده لايقي ازى ديد که ما بَلْدِه شى خدمت کنم،^{۱۳} اگرچه د زمان سابق ما يگ آدم كفرگوي، مردمآزار و ظالم بودم، ليکن با وجود ازو ام خُدا د بَلِه ازمه رحم کد، چراكه بے ايمان بودم و نموفاميده که از جهالت چيز کار مونم.

۱۴ واقعاً، فيض مولاي مو بے حد پريمو قد ايمان و محبتى که د عيسى مسيح وجود دره، دز مه رسيد.^{۱۵} اي توره درست و کاميلاً قابل قبول آسته که مسيح عيسى د دنيا آمد تا گناهکارا ره نجات بدие که كلانترين ازوا خود مه آستم.^{۱۶} ليکن امزى

خاطر خُدا دَ بَلِه ازمه رَحْم کد تاکه مسیح عیسیٰ صَبَرَوَ-

حَوْصِلِه خُو ره از پَگ کده اوّلتَر دَز مه نِشو بِدیه و مَره يَگ نَمُونه جور کُنه تا تمامِ کسای که مَره مِینگَرَه دَزُو ایمان بَیرَه و صاحِبِ زندگَی آبَدی شُنَه.^{۱۷} دَخُدای یکتا، دَمْزُو پادشاهِ جاویدانی، نیست ناشدَنی و نادِیدَنی، عِزَّت و جلال تا آبدالاًباد. آمین.

آی تِیموتائوس باچه مه، اینَمی حُکم ره دَ مُطابِقِ نَبُوت های که از پیش دَ باره از تُو گفته شُدد، دَز تُو مِیدُم تا دَ وسیله امْزو تورای نَبُوت دَمزی جنگِ نیکو مُبارزه کنی^{۱۹} و ایمان و وِجدانِ پاک خُو ره نِگاه کُنه. چُون بعضی کسا امی چِیزا ره رد کد و ایمانِ ازوا تَباہ شُد، امُو رقم که يَگ کِشتی دَ طوفان مَیده مُوشَه.^{۲۰} هِیمِینائوس و سِکندر از جُمله امْزو کسا آسته که ما اونا ره دَ چنگِ شَیطُو ایله کُدم تاکه درسِ عِبرَت بِگیره و دِیگَه کفرگویی نَکنه.

هِدایَت دَ باره دُعا و عِبادت

۲^۱ امْزی خاطر ما از پَگ کده اوّل تاکِید مُونُم که در خاست

ها، دُعا ها، شفاعت ها و شُکرگزاری ها دَ درگاهِ خُدا دَ حقِ

پگِ مردم تقدیم شُنَه، ^۲ دَ حقِ پادشايو و تمامِ کسای که صاحبِ اختیار آسته، تاکه مو بِتَنَی دَ صُلح و آرامش و دَ کمالِ خُداترسی و با آبرو زندگی خُو ره تیر کُنَی. ^۳ اینمی کار د نظرِ خُدا، یعنی نجات دهندهِ مو، نیک و قابلِ قبول آسته. ^۴ او میخایه که پگِ مردم نجات پیدا کُنه و حقیقت ره بُفامه، ^۵ چون خُدا یگ آسته و دَ بَيْنِ خُدا و إنسان تنها یگ واسطه وجود دره که او شخص مسیح عیسیٰ آسته. ^۶ او جان خُو ره د عنوانِ فدیه بَلِدِه تمام بشر دَد. امی خود شی یگ شاهدی آسته که د وختِ مُناسِب رُخ دَد. ^۷ و بَلِدِه امزی منظور ما واعظ و رسول و معلم تعیین شُدُم تاکه دَ مِلَّت های غَيرِ یهودراهِ ایمان و حقیقت ره بیان کُنم. اینمی توره دروغ نییه، بَلکِه راس آسته. ^۸ پس، آرزوی مه اینی آسته که مرد ها دَ تمامِ جایا بِدُونِ قار و نفاقِ دستای پاک خُو ره بِلند کده دُعا کُنه. ^۹ ما امچنان میخایم که خاتونو کالای مُناسِب، با حِجاب و با عِزَّت بُپوشه و خود ره قد مُوى پُر کش-و-فَش و یا قد طِلّا و مُرواری و کالای قِیَمتی آرایش نَکنه. ^{۱۰} برعکس، خاتونوی که ادعای خُدابَرستی مُونه، بَلِدِه ازوا مُناسِب آسته که خود ره قد اعمال و کِردار نیک آرایش کنه.

^{۱۱} خاتُونو باید د آرامی و د اطاعتِ کامل تعلیمِ دینی حاصل

^{۱۲} کنه. ^{۱۳} اجازه نمیدم که یگ خاتُو درس های روحانی بدهیه و یا د بله مَرَد ها حکمرانی کنه، بلکه خاتُونو باید آرام پشینه.

^{۱۴} عِلَّت ازی حکم اینمی استه که خُدا اوّل آدم ره خلق کد و بعد ازو حوا ره. ^{۱۵} و امچنان، آدم بازی نخورد، بلکه حوا بود که از گفته شیطو بازی خورد و از أمرِ خُدا سرپیچی کد.

^{۱۶} اگه خاتُونو د ایمان و محبَّتِ ادامه بدهیه و پاک و با حیا بشه ^{۱۷} اونا د وسیله زیدون اولاد د ای دُنیا نجات پیدا مونه.

اخلاقِ سرپرست و خدمتگارِ جماعتِ ایماندارا

^{۱۸} ای توره قابلِ اعتماد استه: اگه یگو کس شوق دره که سرپرستِ جماعت شنه، او د آرزوی یگ کارِ خوب استه. ^{۱۹} پس

سرپرستِ جماعت باید شخص بے عیب و تنها شُوی یگ خاتُو بشه. او باید آدم عقلُتو، خوددار، با آبرو، مهمونواز و معلم

^{۲۰} توانا بشه. او باید شرابخور و جنگره نبشه، بلکه یگ

شخصِ مهربو و صلح طلب بشه، نه پیسه دوست. ^{۲۱} او باید

خانواده خُوره خوبِ اداره کنه و اولادای شی باید قد احترام کامل ازو اطاعت کنه. ^{۲۲} چون اگه یگو کس خانواده خود خُوره

إِداره کده نَمِيتنه، پس چُطور مِيتنه که از جماعتِ ايمانداراي
خُدا نِگاهوانی کُنه؟^٦ سپرَستِ جماعت نباید شخصِ نَو ايمان
بَشه؛ نَشْنَه که او مغُرُور شُدَه رقمِ شَيْطَوَ آلِي مَحْكُوم شَنَه.
علاوه ازى، لازِمه که دَنَظِيرِ مردُم خارج از جماعتِ ايماندارا
نيکنام بَشه تاکه رسوا نَشْنَه و دَدامِ شَيْطَوَ گِرفتار نَشَنَه.
خادِما ام باید آدمای مُحترم بَشه، نَه دُورُوى. اُونا از خوردونِ
شرابِ کلو و فایده حرام پرهیز کُنه^٧ و رازِ ايمان ره قد وجدانِ
پاك خُونِگاه کنه. بَيليد که اُونا اوّل إمتحان شَنَه و اگه
بَشه، نَه چُغل-و-غَيْبَتَگُوي، بَلکِه اُونا خوددار و دَپَگِ کارا
وفادر بَشه.^٨ خادِما فقط يگ خاتُو دَشته بَشه و بچِكيچا و
خانَوادِه خُوره دَ طَرِيقَه خُوب إِداره کُنه.^٩ خلاصه، کسای که
به حَيَثِ خادِم خُوب خِدمت مُونَه، اُونا يگ درجه خُوب و مُعتبر
بَلدِه خُو حاصل مُونَه و اعتماد ازوا دَ ايمانی که دَ عيسىٰ
مسیح دَره، کلو مُوشَه.^{١٠} امي چيزا ره دَ أُميده ازى بَلدِه تُو
نوِشته مُونُم که دَ زُودَي دَپيش تُو بييُم،^{١١} ولے اگه طال
خورُدم، تُو مُوفامي که مردُم باید چي رقم دَ خانوارِ خُدا رفتار
کُنه. چون امي خانوار، جماعتِ ايمانداراي خُدai زِنده يَه،
يعنى اُونا پايه و بُنيادِ حقيقَتَه.

پگ مو موافق آستي که رازِ دين و دينداری مو بُزْرگ آسته:

او دَ شکلِ انسان ظاهر شد،

روحُ الْقُدْس حقيقةٌ شَيْءٌ رَه ثابتٌ كَذَّ

و ملائكةٌ هَا أُو رَه دَيْدَ.

خوشخبری دَ بارِه شَيْءٌ دَ بَيْنِ مِلَّتِ هَا إعلانٌ شُدَّ

و مردمِ دُنْيَا دَرْزٍ ايمانٌ أُورَدَ.

و آخرِ کار أُو دَ بُزْرگَيِ-و-جلالِ دَ عالمِ باله بُرده شد.

پيشگويي دَ بارِه دُورِ شُدونِ مردم از خُدا

^۱ روحُ الْقُدْس بَطْوَرِ واضحٌ مُوگَهٌ كَه دَ زمانِي آخِر بعضی مردم از ايمان خُو دُورِ موره و دَ آرواحِ بازى دِهندَه تَوْجُهَ کَدَه از تعليماتِ جَنِيَاتِ پَيَرَوِي مُونَه. ^۲ ايظور تعليماتِ دَ وسِيلَه رياکاري دروغگوبيا دَ وجودِ مبيه که وجدانِ ازوا بَسَه شده، ^۳ مثلِ که قد آينِ داغ سوختَنَه شده بَشه. ^۴ اونا حتَّى از توى

کدو و از خوردون بعضی خوراکا مردم ره مَنْعِ مُوْكُنْه، از

خوراکای که خُدا پَيَدا کده تا کسای که دَزُو ایمان دَرَه و

۴ حقِیقت ره مُوفامه، قد شُکرگُزاری ازوا إستِفاده کُنه. چُون هر

چیزی ره که خُدا بَلَدِه انسان پَيَدا کده، اگه قد شُکرگُزاری

قبُول شُنَه، خُوب و قابِلِ إستِفاده يَه و نَبَايد رَد شُنَه، چراکه

هر خوراک ڈَوسِيله کلامِ خُدا و دُعا پاک-و-حلال مُوشَه.

نصِيحَت بَلَدِه خادِمِ خُوبِ مَولا مسيح

۵ اگه اي تورا ره ڈِرارو ياد ېدى، اوخته تُو يَگ خادِمِ خُوبِ

مسیح عیسیٰ جور مُوشَه. پس حقِیقتای ایمان و تعليماي

۶ خُوبِ که تُو از شى پَيرَوى مُونَى، تُو ره پرَوَرِش مُونَه. ڈَقصَّه

های بے آرْزِش و نَقل های آجهَگو تَوجُه نَکُو.

۷ ڈَخُداپِرستی کوشِش و عادت کُو، چراکه تمِرين و وَرْزِشِ

بَدَنَى فايده کم دَرَه، ولَى دِينداری و خُداپِرستی از هر نِگاه

فايدَمنَدَه و بَلَدِه زِندَگَى فعلَى و زِندَگَى أَبَدَى وعدَه و أُمِيدَ

۸ مِيديه. اي توره دُرُست و كامِلاً قابِلِ قبُول آستَه. بَلَدِه

امزى هَدَف مو کوشِش مُونَى و زَحْمت مِيكَشَى، چُون أُمِيدَ

ازمو ڈَخُدَای زِنَدَه يَه که نِجَات دِهندَه پَگ مردم آستَه،

خُصُوصاً نِجات دِهندِه امْزو كساي که ايمان دَره.

^{١١} اي چيزا ره دَزوا حُكم کده تعلييم بَدى. ^{١٢} هيچ کس ره نَه ايل
که تُوره از خاطر جوانى تُو حَقِير حِساب کُنه، بَلکِه دَگفتار،
كِردار، مُحبَّت، ايمان و پاكى بَلدِه ايماندارا يگ الْگو بَش.

^{١٣} تا آمدون ازمه خود ره دَقِرائِتِ کلام مُقدَّس، دَتشويق کدو
و دَ تعلييم دَدون ايماندارا مَشغُول کُو. ^{١٤} نِسبَت دَ نِعمَتِ

روحانى که دَز تُو وجود دَره بَپروا نَبَش، چون اي نِعمَت دَ
وسِيله پيشگويي و قد دِست کشيدو دَ بَلِه از تُو تَوَسُّطِ بُزرگاي

ايماندارا دَز تُو دَده شُد. ^{١٥} دَمزى چيزا کَلو زَحمَت بِکَش و خود
ره وَقفِ ازوا بُکُو تاکه پيشرفت تُو بَلدِه پَگ مَعْلُوم شُنه. ^{١٦} دَ

فيَكِرِ خود خُو و تعلييم خُو بَش و دَ عملَى کدون امزى کارا
سخت کوشش کُو، چون دَ اي وسِيله ام خود خُو ره و ام کساي
ره که دَ گفتار از تُو گوش مِيكِيره، نِجات مِيدى.

رفتار دَ مُقابلِ افرادِ مُختلف دَ جماعتِ ايماندارا

^٥ آدم رِيش سفید ره هرگز دَ تَلخى-و-تُندى سرزنش نَكُو،
بَلکِه او ره رقمِ آته خُو الَّى دَ مُلايمَت نصِيحَت کُو. قد مَرداي

جوان رقم بِرارای خُو الّی، ^۲ قد خاتونوی پیر رقم آبه خُو الّی و
قد دُخترون جوان رقم خوارای خُو الّی دَپاکی رفتار کُو.

خاتونوی بیوه ره که واقعاً بیوه بَشه، عِزَّت کُو. ^۳ و اگه يگ خاتون بیوه اولادا يا نوسهگو داشته بَشه، بیل که اوّل اونا مسْئُولیَّت دینی خُو ره دَجای اُورده حق آته و آبه و بابه کلونای خُو ره پُوره کُنه، چراکه ای کار دَنظر خُدا قابل قبول آسته.
خاتونی که واقعاً بیوه يَه و هیچ کسی ره نَدره، امید اُزو د خُدا يَه و او شاو و روز خُو ره د راز-و-نياز و د دعا تیر مُونه.
مگم خاتون بیوه که تسليیم عیاشی مُوشه، حتی اگه زِنده ام بَشه، د حقيقة او مُرده يَه. ^۴ ای چیزا ره دزوا امر کُوتاکه اونا از ملامتی دُور بَشه. اگه يگو کس ضرورت های قومای خُو ره و خصوصاً ضرورت های اعضای خانواده خُو ره تَهیه نَکنه، او أصلًا ایمان خُو ره إنکار مُونه و از يگ شخص بے ایمان کده بدتر آسته. ^۵ خاتون بیوه که سِن شی کلوتر از شصت سال بَشه و از يگ شُوی زیاد نَکده بَشه، باید نام شی ثبت شنے.
علاوه ازی، او باید د نیکوکاری معروف بَشه: مثلاً، ^۶ بچکیچا ره تَربیه کده بَشه، مهمونواز بُوده بَشه، پایای ایماندارا ره شُشته بَشه و د یاری بے چارهگو رسیده بَشه.

خُلاصه، او باید د هر کار نیک عمل کده بشه.^{۱۱} لیکن نام

خاتونوی بیوه جوان ره نوشه نگو، چون وختی خاهشات

نَفَسَانِي ازوا اونا ره از مسیح دُور کنه، اونا خاهش توی کدو

ره مُونه.^{۱۲} اوخته قد ازی کار خو اونا پیمان اولی خو ره قد

مسیح میده مونه و ملامت موشه.^{۱۳} علاوه ازی، اونا بے کاری

و ٹمبلى ره یاد میگیره و خانه د خانه میگرده؛ اونا نه تنها

بے کاره و ٹمبيل موشه، بلکه دوانداز و چُغول ام موشه و

چیزای ره مُوگیه که نباید بگیه.^{۱۴} ازی خاطر ما خاهش مونم

که بیوه های جوان دوباره شوی کنه و صاحب بچکیچا شده د

خانداری مشغول شنه و بلده دشمو موقع ملامت کدو ره ندیه.

چون بعضی از خاتونوی بیوه پیش ازی ام گمراه شده و از^{۱۵}

پُشت شیطو رفته.^{۱۶} اگه یکو خاتون ایماندار د منه قومای خو

بیوه ها دشته بشه، بیل که خود شی اونا ره یاری بدیه تاکه

اونا بار دوش جماعت ایماندارا نشنه. دزی رقم جماعت

ایماندارا میتنه د بیوه های واقعی کومک کنه.

رفتار قد بُزرگای جماعت

بُزرگای که کارای جماعت ره د خوبی پیش موبره، خصوصاً^{۱۷}

اونای که د وعظ و تعلييم کلام زحمت میکشه، مُستحق دو

برابر احترام بشه. ^{۱۸} چون نوشتنه های مُقدَّس مُوگیه: "دان گاو ره دَ غَیْتِ جُغُول کدو بسته نَکُو." و امچنان مُوگیه: "کارگر حقدار مُزد خُو آسته." ^{۱۹} هیچ تُهمَت ره دَ ضِدِ یَکِو بُزْرَگِ جماعت قبُول نَکُو، سِوای که دَ وسِیلَه دُو یا سِه شاهِد تاپید شُنَه. ^{۲۰} لیکِن اونای ره که دَ گُناه خُو اِدامه مِیدیه، دَ پیشِ پَک سرَزِنَش کُو تاکه دِیگرو عِبَرَت گِرفته ترس بُخوره. ^{۲۱} دَ حُضُورِ خُدا و مسیح عیسیٰ و ملایکه های اِنتِخاب شُده، تُوره قَسَم مِیدم که ای دستُورا ره بُدُون تعصُّب-و-تبعِیض اِجرا کُو و هیچ کاری ره از رُوی طرفداری نَکُو.

^{۲۲} دَ دِست کشیدو بَلَه کس عَجلَه نَکُو و دَ گُناهای دِیگرو ام شرِیک نَشُو. خود ره پاک نِگاه کُو. ^{۲۳} امچنان، تنها آو وُچی نَکُو، بلکِه از خاطرِ کَوَرَه خُو و از خاطرِ ناجوریای که اکثر وخت دَری، یگ کَمَک وَری شرابِ انگُور ام وُچی کُو.

^{۲۴} گُناهای بعضی کسا امی آلی معلُومدار آسته و اونا ره سُون جزا مِیکشنه، ولے گُناه های بعضی کسای دِیگه پسان بَرَمَلا مُوشه. ^{۲۵} امی رقم اعمالِ نیک ام معلُومدار آسته و حتی اگه آلی بَرَمَلا نَبَشَه، اونا نَمِيتَنَه بَلَدِه همیشه تاشه بُمنه.

نصِیحت دَ غُلاما و بادار ها

۶ او کسای که دَتَی یوغ غُلامی آسته، بیلید که آربابای خُوره لایق احترام کامل بَدنه تا هیچ کس دَباره نام خُدا و تعلیم مسیح بَدگویی نَکنَه.^۷ غُلامای که آربابای ایماندار ذره نَباید دَ دلیل ازی که بِرارِ دینی شی آسته، دَزوا بَه احترامی کُنَه، بلکه اونا باید خُوبیَر خدمت کُنَه، چون او کسای که از خدمت ازوا فایده مِیگیره، مومن و عزیز ازوا آسته.

نصِیحت دَ باره تعلیم غَلط و ثُروتِ حَقِيقی

ای چیزا ره تعلیم بَدی و دَباره شی تاکید کُو.^۸ اگه کسی یَگو تعلیم دیگه بِدیه و تعلیم شی قد تورای صالح مولای مو عیسی مسیح و قد تعلیم دینداری سَم نَه یَه،^۹ او شخص خود پسند آسته و هیچ چیز ره نَمُوفامه. برعکس، ای رقم آدم علاقه ناسالم دَ جَر-و-بحث کدو و جنجال کدو دَباره کلمه ها دره که نتیجه شی تنگچشمی، سیالداری، دَو-و-دشنام و بَدگمانی آسته.^{۱۰} ایطور نفرا دَ بَین خُو همیشه اختلاف نظر دره و فِکر ازوا فاسد شده. اونا از حقیقت دور آسته و گمان مُونه که دینداری یگ وسیله بلده منافعه پُولی آسته.^{۱۱} دَ حقیقت،

دینداری که قد قِناعَت قَتى بَشَه، يِگْ مَنْبَع كِلَه منافع أَسْتَه.

ازى که مو هېچ چىز ره قد خُو دَ اى دُنيا نَه اوْردى، اى ام ^٧ ازى که مو هېچ چىز ره ازى دُنيا قد خُو بُرده نَمِيتَنى.

ثابت أَسْتَه که مو هېچ چىز ره ازى دُنيا قد خُو بُرده نَمِيتَنى. ^٨ پس اگه مو خوراك و پوشاك دَرى، دَمْزُو بَايد قِناعَت كَنَى.

مَكْمُونَى که مِيَخَايِه پُولَدار شُنَه، دَوَسَوَه وَ دَ دَامِ ^٩ آرزوهای بَسَفَادِه و نُقْصانِه گِرْفتَار مُوشَه که آدما ره سُون تباھى و نابُودى مُويَرَه. ^{١٠} پُول دوستى سرچشىمِه هر رقم بَدَى أَسْتَه و بَعْضى کسَائِى که دِل شَى پَيَسَه ره تلوَس كَدَه، اُونَا از ايمان دُور شُدَه و خود ره قد دَرَد و رَنج هَاي كَلُو گِرْفتَار كَدَه. ^{١١} ليکِنْ تُو، آى تِيمُوتَائُوس بَنِدَه خُدا، ازى چِيزا دُوتَا كُو. دَ دُمبَالِ راستى، خُدَاپَرستى، ايمان، مُحَبَّت، صَبَر و نَرمَى بِكَرْدُو. ^{١٢} دَ مُسَابِقَه بُزُرَگِ ايمان زَحْمَت بِكَش و زِندَگَى أَبَدَى ره محكم بِكِير، چُون خُدا تُو ره بَلِدَه امزى مقصد كُوى كَدَه و تُو ام دَ پَيَشِ شاهِدَاي كَلُو دَ ايمان خُو إِقرار كَدَه.

نصِيحَتِ خاصِ پُولُس بَلِدَه تِيمُوتَائُوس

دَ حُضُورِ خُدا که پَگ ره زِندَگَى مِيدِيه و عِيسَى مسيح که دَ مُقاِيلِ پُنطِيوس پِيلاتُس شاهِدَى نيكو دَد، ما تُو ره وظِيفَه مِيدِيُم ^{١٣} که اى حُكم ره بِدُونِ كَمِي-و-كاستى و بِدُونِ ملامَتَى

تا روزی که مَولَای مو عیسیٰ مسیح ظُهور مُونه، نِگاه کُنی.

^{۱۵} خُدای مُتَبَارَک، یکتا و قادرِ مُطلق

که شاهِ شاهان و ربِ الارباب استه،

امُو واقعه ره دَ زمانِ مُعین شی پُوره مُونه.

^{۱۶} تنها اوُ اوسته که هرگز از بَین نَموره

و دَ ای رقم نُور وجود دَره

که هیچ کس نَمِيتنه دَز شی نزدیک شنه.

هیچ انسان اوُ ره نَدیده و ام نَمِيتنه اوُ ره بِنگره.

عِزَّت و قُدرت تا أَبَدُ الْأَبَادِ ازو باد. آمين.

^{۱۷} د سرمایه‌دارای ازی دُنیا حُكم کُو که مغُرور نَبَشَه و دَ مال-

و دَولَتِ که دائمی نَبَیه، تَوَكُّل نَكُنَه، بَلَكِه دَ خُدای اُمِيد دَشته

بَشَه که هر چیز ره دَ سَخَاوتَمَندی دَز مو مُوبَخشَه تاکه مو ازوا

^{۱۸} لذَت بُيرَى. دَزوا امر کُو که خُوبی کُنَه و دَ كارای نیک غَنَى

بَشَه، دِسْتِ واز دَشْتَه بَشَه و از سرمايِه خُو دَ دِيگَر و بَخْشِش
کنه.^{۱۹} دَزِي طَرِيقَه اُونا بَلَدِه خُويَگ گنجِ ذَخِيرَه مُونَه که يَگ
بُنيادِ محكم بَلَدِه آينِدَه ازوا أَسْتَه و اُونا صاحِبِ ازُو زِندَگَى
مُوشَه که زِندَگَى واقعِي أَسْتَه.

آي تِيموتائوس، امي احکام ره رقم يَگ آمانَت محفوظ نِگاه
کُو. از ايله‌گوبي و مُباحِثاتي که بَطَورِ غَلَطِ دَنَام «دانِش» ياد
مُوشَه، دُوري کُو،^{۲۰} چُون بعضِي کسای که خود ره دِإِي چِيزا
مُتَخَصِّص مِيدَنِست از ايمان دُور شُد. فيض و سلامَتَى نصِيب
پَگ شُمو شُنَه. آمين.^{۲۱}